

Η αγαπημένη μου ταινία

Είναι αρκετά δύσκολο να ξεχωρίσω ποια απ' όσες ταινίες έχω δει ως τώρα στη ζωή μου με εντυπωσίασε περισσότερο. Όλες έχουν αφήσει το αποτύπωμά τους στο νου και την ψυχή μου. Ωστόσο, μία απ' αυτές έχει ασκήσει τέτοια επίδραση πάνω μου, ώστε δεν θα ήταν υπερβολή να πω πως δεν βαριέμαι να μπαίνω συνέχεια στο YouTube και να την βλέπω ξανά και ξανά. Πρόκειται για την ταινία του Γάλλου σκηνοθέτη Ζαν-Ζακ Ανώ «Εχθρός προ των πυλών», με πρωταγωνιστή τον γνωστό ηθοποιό Τζουντ Λω. Η ταινία προβλήθηκε στους ελληνικούς κινηματογράφους πριν από 24 χρόνια· κι όμως, εξακολουθεί να είναι ακόμη πολύ δημοφιλής στο ελληνικό και όχι μόνο κοινό. Γιατί, όμως, συμβαίνει αυτό; Παρακάτω θα προσπαθήσω να εξηγήσω τους λόγους.

Κατ' αρχήν, το σενάριο της ταινίας είναι καλογραμμένο. Αλλά και οι ηθοποιοί που το ενσαρκώνουν δίνουν πραγματικό ρεσιτάλ ηθοποιίας. Ο τρόπος με τον οποίο παίζουν τον ρόλο τους σε καθηλώνει. Ζουν τον ρόλο που παίζουν. Ο ρόλος έχει μπει μέσα στο πετσί τους και νομίζεις ότι δεν πρόκειται για μυθοπλασία αλλά για πραγματικότητα. Έπειτα, η ταινία προκαλεί στον θεατή όλων των ειδών τα συναισθήματα και τις συγκινήσεις. Βλέπεις την κτηνωδία του πολέμου, την δύναμη του έρωτα, τον φθόνο που σαν σαράκι εισχωρεί στην ανθρώπινη ψυχή και την κατατρώει, αλλά και το μεγαλείο της ανθρώπινης ψυχής.

Η ταινία μάς μεταφέρει στον χειμώνα του 1942 στο παγωμένο Στάλινγκραντ της Ρωσίας, όπου διεξάγεται τπάνια μάχη ανάμεσα στον γερμανικό και τον σοβιετικό στρατό, στο πλαίσιο του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Πρόκειται για την αναμέτρηση όχι μόνο δύο αντίπαλων στρατών, αλλά δύο αντίθετων ιδεολογιών/κοσμοθεωριών. Του ναζισμού που ενσαρκώνει η χιτλερική Γερμανία και του κομμουνισμού που ενσαρκώνει η τότε Σοβιετική Ένωση.

Ιδιαίτερα με έχει συγκινήσει ο ηθοποιός Τζόζεφ Φάνις, ο οποίος ενσαρκώνει στην ταινία τον ρόλο ενός αξιωματικού του Σοβιετικού Στρατού, του Υπολοχαγού Ντανίλοφ. Αρχικά, ο Ντανίλοφ εμπνέεται από τον ηρωισμό ενός άσημου στρατιώτη αλλά δεινού ελεύθερου σκοπευτή, του Βασίλι Ζάπσεφ, τον οποίο ενσαρκώνει ο εξίσου συγκλονιστικός Τζουντ Λω. Ο Ντανίλοφ, ενώ αρχικά αισθάνεται ανυπόκριτη αγάπη και θαυμασμό για τον Ζάπσεφ, στη συνέχεια τον φθονεί θανάσιμα, γιατί η κοπέλα την οποία φλερτάρει, η φανταρίνα Τάνια, δεν υποκύπτει στο φλερτ του, αλλά ερωτεύεται παθιασμένα τον Ζάπσεφ. Εντούτοις, ο Ντανίλοφ, όταν συνεδητοποιεί ότι η Τάνια είναι αποφασισμένη να ενώσει τη ζωή της με τον Ζάπσεφ, δεν διστάζει να θυσιάσει την ζωή του, προκειμένου ο Ζάπσεφ να ζήσει, διευκολύνοντας με την δική του θυσία τον Ζάπσεφ να εντοπίσει τον Γερμανό ελεύθερο σκοπευτή που τον καταδιώκει και να τον εξολοθρεύσει. Έτσι, θα ικανοποιηθεί ο πόθος της Τάνιας να παντρευτεί τον Ζάπσεφ.

Η ταινία έχει ευχάριστο τέλος (happy-end). Τελικά, η σοβαρά τραυματισμένη Τάνια (την οποία ενσαρκώνει η εκπληκτική Ρέιτσελ Βάις) κατορθώνει να επιβιώσει και να συναντηθεί τυχαία στο νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται με τον αγαπημένο της Βασίλι Ζάπσεφ, όταν πια ο σοβιετικός στρατός έχει σπάσει την πολιορκία της πόλης του Στάλινγκραντ και έχει αχμαλωτίσει τους Γερμανούς πολιορκητές.

Ελπίζω με όσα ανέφερα παραπάνω να σας προκάλεσα το ενδιαφέρον για την συγκεκριμένη ταινία, την οποία μπορείτε να την βρείτε στο YouTube και μάλιστα με ελληνικούς υποτίτλους. Εύχομαι να την απολαύσετε, όπως εγώ.